

[Hans Nielsen.]

lig undersøges, og det burde overvejes, om det ikke er muligt at etablere et Kreditsystem her i Landet, som lettede den danske Tekstilindustri i Kampen mod den udenlandske, der ofte er baaret frem af store Trustere og Karteller, overmægtige udenlandske Pengesyndikater. Jeg henstiller til den højtærede Regering at overveje dette Spørgsmaal.

Jeg vil derefter gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som atter har været ude under Klassehadets Fane. Denne Fane hejser han til Stadighed indenfor Landboforeningerne. I og for sig kan det jo være mig og mine Meningsfæller ligegyldigt, jeg antager ikke, der er mange Socialdemokrater indenfor denne Venstreklub, var der det, vilde de vel pipe det ærede Medlem ud, naar han har sine Raserianfald overfor anderledes tænkende. Men da ogsaa radikale og konservative Bønder finder sig i disse Ubehageligheder, maa der sikkert heller ikke findes mange radikale og konservative Bønder, som mere finder det Ulejligheden værd at gaa til disse Møder, hvor det ærede Medlem fører en anmassende og udfordrende Venstrepolitik. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har ikke sagt noget nyt i Aar ved Mødet. Det var den gamle Lektie om Bønderne, der vil være frie Mænd paa deres Jord og ikke vil finde sig i nogen socialistisk Tvang. Jeg maa sige, at det lyder jo ganske barnagtigt, dette med, at de vil være frie Mænd paa deres egen Jord, og at de ikke vil finde sig i nogen socialistisk Tvang, for vi ved jo alle sammen, at de $\frac{3}{4}$ af dem kun er Fogder, jeg vil ikke sige Slavefogder, men de er Fogder for Prioritetshaverne og andre kapitalistiske Laangivere. I Terminen kommer Jordens virkelige Ejer ud paa Bondens Jord og forlanger sine Renter, og hvis Bonden saa ikke har rede Penge, saa ved man jo, hvorledes det gaar, saa maa han aflevere den første Ko og den første Hest og de første Neg paa Marken til den virkelige Ejer af Jorden, og den frie Bonde maa paa sine bare Knæ tigge for at faa Lov til at blive endnu en lille Stund paa Jorden. Det er den virkelige Sandhed om den frie Bonde paa sin frie Jord.

Men naar det ærede Medlem nu taler om alt dette i Forbindelse med det sociali-

stiske Tyranni, saa er det kun, fordi det ærede Medlem skal benytte Landboforeningerne til at forhindre, at Landarbejderne bliver organiseret, og til at indpode den danske Bonde Uvillie overfor Arbejderne. Det er det smukke Formaal, som det ærede Medlem har, og derfor vil jeg nu spørge det ærede Medlem, hvordan det gaar med den frie Bondes Daglejere og Tjenestefolk. Der er vist i Dag paa Medlemmernes Pladser omdelt en Beretning om Udbyttet af Landbruget her i Danmark, og jeg ser, at Forrentningen skal være steget fra 1,8 pCt. til ca. 6½ pCt. Det vil altsaa sige, at de sidste Aar har været storartede, glimrende Aar for Landbruget, det faar en Forrentning af over 6 pCt. Men hvordan gaar det med de Tjenestekarle og Tjenestepiger og Daglejere, der ikke er frie Mænd paa deres egen Jord, men som maa arbejde for det ærede Medlem og hans Standsfæller ude i vort Landbrug, hvordan gaar det med dem? Er deres Indtægter ogsaa steget fra 1,8 til 6½ pCt.? har de faaet Dagløn og Aarsløn forhøjet paa samme Maade? Det er det Spørgsmaal, jeg gerne vil rette til det ærede Medlem, thi de Oplysninger, der foreligger for mig, taler et helt andet Sprog. Jeg har liggende en Statistik over Lønningerne ude paa Landet, og det er nogle usle, elendige Lønninger, der bydes disse Mennesker, det er Lønninger paa 2—3 Kr. om Dagen til en Daglejer, der skal føde Kone og Børn, ja der er endogsaa Folk, der byder en saadan Daglejer mindre, til Trods for, at de ved, at en Daglejer ikke kan erholde Arbejde hver Dag Aaret rundt, men ofte maa gaa arbejdsløs lange Tider. Jeg vil spørge det ærede Medlem: Finder han det nu i og for sig værdigt, at Verdens mest oplyste Bonde, der har Verdens bedste Landbrug, og som efter det ærede Medlems Opfattelse er den frieste Mand i Landet, byder saadanne Slavekaar til de Arbejdere, Daglejere og Tjenestefolk, som skal slide og slæbe paa de danske Marker. Jeg vil gerne have en Udtalelse herom af det ærede Medlem, saa kan han faa Ordet for mig saa hyppigt det skal være i Landboforeningerne og præke Klassehad lige saa meget han vil; det kan ikke genere vore Folk, de kan jo gaa deres Vej, hvis de ikke vil høre paa det ærede Medlem. Men er det saaledes med de fattige Daglejere, som her i Landet maa